

GROOT-KEMPISCHE CULTUURDAGEN, die van 1947 tot 1971 jaarlijks in Hilvarenbeek (Noord-Brabant) gehouden werden, zijn ontstaan in de abdij van Postel waar op een vergadering van de Vereniging van Kempische Schrijvers aanwezig waren J. Meuwese, burgemeester van Hilvarenbeek, de schrijver Jan Naaykens en drs. P. Mutsaers, secretaris van Brabantia Nostra. Zij stelden voor jaarlijks, in een feestelijke omlijsting, in Hilvarenbeek zoveel mogelijk Vlamingen en Noordnederlanders bijeen te brengen, om in een ongedwongen sfeer de bevolkingsgroepen aan weerszijden van de grens dichterbij elkaar te brengen. De Groot-Kempische Cultuurdagen werden in 1947 voor het eerst gehouden en hielden tot en met 1971, dus 25 jaar, stand. Zij voltrokken zich nagenoeg steeds volgens een vast stramien: inleidingen over onderwerpen van gemeenschappelijk belang, die door sprekers uit Noord en Zuid werden belicht en waarover officieel, maar nog meer niet-officieel werd gediscussieerd. De omlijsting bestond in concerten, volksdansen, balletuitvoeringen, taptoes, wagenspelen en toneelspelen. Aan die evenementen werd steeds door groepen zowel uit Noord-Nederland als uit Vlaanderen deelgenomen. Ook de tentoonstellingen (o.a. Kunstschaten uit Kempische abdijen) waren meestal bilateraal.

Enkele onderwerpen die aan de orde kwamen: Cultuuruitwisseling tussen Noord en Zuid (1950), De kansen van Midden-Nederland (1953), De Nederlandse cultuur in de groeiende Benelux (1958), De kunstenaar en zijn publiek (1961), Taal en cultuur (1965), De Nederlandse cultuur en Europa (1966), Onbegrensde cultuur (1969).

Aan de literatuurprijsvraag kon door schrijvers uit het Middennederlandse gebied worden deelgenomen. Tot de bekroonde auteurs behoren onder anderen: Jos Vandelloo, Jan Veulemans, Roger van de Velde, Antoon Coolen, Maria Rosseels, Walter Breedveld, Bernard Kemp, Ward Ruyslinck.

Een bijzondere rol werd gespeeld door de auteurs Emiel van Hemeldonck (Vosselaar) en Anton van Duinkerken, die de niet-officiële titel „Beschermengelen der Cultuurdagen” kregen. Voor de laatste werd op de Vrijthof van Hilvarenbeek na zijn overlijden (1968) een borstbeeld opgericht, vervaardigd door Arthur Spronken. Terzijde van de officiële gebeurtenis stonden de schertszittingen van de roemruchte Pickwickclub. Vlaamse en Nederlandse autoriteiten werden hier onderscheiden met een „ere-doctoraat”. Tot hen behoorden o.a. gouver-

GROOT-KEMPISCHE CULTUURDAGEN HILVARENBEEK 1956

neur L. Roppe (Hasselt), Antoon Coolen, Dr. Louis Meerts (Antwerpen), Joh. Flerackers (Antwerpen), prof. A.L. van Breda (Leuven), Rob Baetens (Lokeren), Godfried Bomans en Gabriël Smit. Een hoogtepunt was het derde lustrum, toen Koningin Juliana en Prins Bernhard aan de Culturdagen deelnamen.

De doeleinden van de GKC (toenadering van Noord en Zuid niet in het ambtelijke, maar menselijke vlak) werden voor een deel bereikt. Ze beantwoordden niet geheel aan hun opzet, doordat het aantal deelnemende Vlamingen te gering bleef. De laatste jaren naderde dat het absolute minimum. Aangezien ook de vergrijzing toenam, besloten de organisatoren daarom na het vijfde lustrum niet in deze vorm voort te gaan en uit te zien naar nieuwe mogelijkheden.

LITERATUUR: *Biks-3*, met inleiding door Anton van Duinkerken (1961); - *Bescheiden gastgeschenk* (1968); - J. Naaykens, *Biks 5* (1971).

JAN NAAYKENS